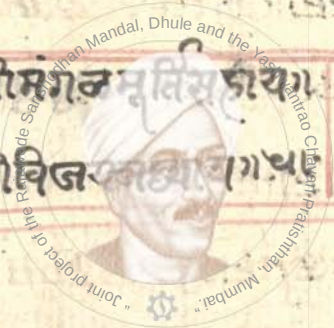

॥ श्रीसंगज मूर्तिसहाय ॥
॥ हरीविजय विगाय ॥

2

ह्रीं

॥१॥

श्रीगणेशायनमः॥ जयजयजगदांकुरकंदा॥ सत्सुखानां श्रीब्रह्मं
दा॥ सचिदानंदमूर्तीजिज्ञेदा॥ जगद्वंदा श्रीहरी॥॥॥ जयजयगली
तश्रेदत्तखीका॥ परमपुरुषावतिनिर्मला॥ अनंतकोठीब्रह्मपा
का॥ तुसीलीलाजगंमया॥ नमोऽनंगदहनप्रीयजनंगा॥ सकल
जंगंगचक्रश्रीरंगा॥ निर्विकारा निरुदजगंगा॥ जज्ञयजव्यगाजग
दुका॥॥॥ नमोऽमहामायाजादिकारणा॥ जयवेदनिष्ठयावेदरक्षाणां॥
अविनाशतुंवैकुण्ठनाणां॥ वीक्षापीठं निजज्ञय॥॥॥ संपत्तौ चैथाज

विज०

॥१॥

(21)

ध्यायतेये॥ पुतनांको कोली जगन्नाथे॥ यको दक एचे उं निकृष्टोते॥
सद्गुरु जाली सप्रेमे॥ मृगेथो रजरीष्ट ठकेले॥ भगवंते बाकवां
चविले॥ मासे पूर्वपुण्य फका जाले॥ विघ्न ठकेले तरीच॥ नंद
देकां नकता गोकुली॥ घेउं निस मृष्टेष्ट गवकी॥ राजद्रव्या
वया तेवेकी॥ मयुरे सीगेले होतत॥ जसे पुतनेचे प्रेत पडिले॥
जसंभव्य कोणां सीन ठके॥ गवकी बहूत मीकाले॥ परीनुचले कव
णांसी॥ वीणाक प्रेत घोर थोर॥ ननिचे मंदिगवा हेर॥ मग जांणे नि

(3)

ह्री

॥२॥

तीक्ष्णकुठार ॥ खंऐं केळींतयेची ॥ ॥५॥ वृक्षस्यखा तोडिती बके ॥ ते
सेहस्तचरणवेगकेकेले ॥ गावांवाहेर सरपरचिले ॥ बहुतका
छेजापोनी ॥ ॥६॥ चेतयिआवैचनर ॥ मजीचातले प्रेतघोर ॥ जग्नी
सीखाप्रचंडतीवृ ॥ जंबूकवकंयांविती ॥ ॥७॥ गवकीपाहतीतेवेकां ॥
जग्नीसंगेसुवाससुठळी ॥ जनप्राणदेवतासककां ॥ तठस्तजा
व्यासुवासें ॥ ॥८॥ येकणसुवासजह्नुत ॥ कासीयाचाखसंभवित ॥
तरीपुतनेचेहृदयेजगंनाथ ॥ कीडाकरीप्रीतीनें ॥ ॥९॥ हरीचिए

विज०

॥२॥

(3A)

द्विचि नंद सुवास तनुं ॥ जो माया तीव निगुं पावतनुं ॥ जो निर्वीकार पुन
तनुं ॥ जगच्छंद श्री कृष्ण ॥ १४ ॥ जो नायो निसंभव श्री हरी ॥ जगन्नी
वासली लवता नी तो पुतने चेह दस मंदी ॥ जंत बहिं पुपै पंभिर
ला ॥ १५ ॥ मृगो निज मी संगे देवास येता ॥ गोकुलीं जन जालें तठस्त ॥
नंद जालें जक समादा ॥ मयुर होनी ते वेकां ॥ १६ ॥ लोकीं सांगी तलें वर्त
मान ॥ बाळ पुंकीं जाग्ये चांचेले ॥ नंद सदनां जाळा ते वेके ॥ सकळ गव
कीया समवेता ॥ १७ ॥ तों यज्ञोदावै सली कृष्ण घेउन ॥ सहृद कंठ स

(५)

हरी

॥३॥

खलनयन॥ नंदजवकीगेठाथाउंन॥ हरीसीउचलेंनिजाकींगी॥ १८॥
वदनसर्वानंदसदन॥ नंदपाहेभवलोकुंन॥ म्हणेंविघ्नचुकलेंदा
संपा॥ उसाहपूर्वमांणीला॥ १९॥ मंउपव्दगींउभउंन॥ मेकउंनिस
ककबांम्हणा॥ गोमूहीरंय्यलंनरा॥ उसाहपूर्वनिंदकरी॥ २०॥
नंदसीकैसेंवाठलें॥ कींजाहजुपुतांकंउंलगलें॥ कींजमृतमेघ
वर्गले॥ नापणांवरीनिजभाग्यें॥ २१॥ नंदसीकैसेंवाठलें॥ मरणींसु
धारसजोणिलें॥ कींजानंदध्वजउभागीले॥ तोसोहकानवर्णवी॥ २२॥

विज०

॥३॥

(५४)

कळलें कंसासीवर्तमानं॥ पुतनां पावली मोक्षसदन॥ दचकळें कंसाचे
मन॥ भयेक मोती व्यापिले॥ ७७॥ मनीं म्हणे काय करूं विचार॥ वैरी होतो
हकू हकू चोर॥ पेठतवा लोला ये झालरा॥ मग ना ठोपे विस्रवितं॥ ७८॥
वाठे झय भोगला गला॥ काकरापग कोतो मजला॥ जायुष्य वृक्ष कण
पिला॥ एन्म को निपणें जातां॥ ७९॥ वाठे महाविद्रो जांग करू पले॥ गमे
काळीनें मुळ पाठ विले॥ मासे बळसी धुचे जीवन क्रीडले॥ निस्तेज
जाले सर्वंग॥ ८०॥ अथाज सो गोकुली नंदमंदिरी॥ हरी निज विला माज

५

हरी

गण

चरी॥ तो कलधे सव्यांग वरी॥ जारंभकरी रांगवेया॥ २७॥ येके दि
वसीं प्रातः काळीं॥ सुर्यदर्शनकर विसेवनमाळी॥ जारंगणी निज विसे
तो वेळीं॥ मायादेवी प्रीतीने॥ २८॥ विपणां घातल तल्यका॥ बरी पंहु
एलवै कुंठनायक॥ छंदगवरी सुरेखा॥ वससांकी यज्ञोदा॥ २९॥ ज
गारेंक वच जगजीवन॥ मायादेवी गाली पांचरंया॥ जैसा जारंगणी कुं
ष्ट निज उत॥ मायागेळी चरांत॥ ३०॥ नंदगेअ बाहेरी॥ जारंगणी ये
कलश्री हरी॥ तोत्रकठा सुर दुगचारी॥ कंसतया पाठवित॥ ३१॥

विज०

गण

(58)

कंसासीमं पंवाकठसुर॥ मीतुसात्रुवधीनसाचार॥ मींगाउहोउं
निदुर्धर॥ जायनंदंगपी॥ २५॥ बांगपीगुपकपेंयेउनी॥ जपतहो
तापापरवापी॥ येकांतदेस्वां निदेसगी॥ कृष्णावरीलोठला॥ २६॥
सरसाउंनिबकेसवेग॥ रंगतापाहरीचेजांग॥ जवकीयेतां श्रीरं
ग॥ चरुणसाठीजवलीला॥ २७॥ कृष्णजांगपीतहता॥ वरीलोटे
जवपिता॥ तैसादृष्टसगठतां॥ कुबुधीतयाउपजली॥ २८॥ मग
मस्तकींपडतांवजा॥ चूरहोउं निजायसमग्र॥ तैसाचरणघाते

6

हनी

॥५॥

शकवासुर॥ पीष्टके लाहरीने॥ ७॥ धालागतां हनी चरणप्रहर॥
 प्रांपासो पीकवासुर॥ उधरी लादे सुदुगचार॥ चरस्पंशें भिग
 वेंते॥ ४॥ पूर्वकी लावा हिये धार॥ तातां चरणे उधरी लाक
 वासुर॥ गा एवाचा जाचू र॥ तांय को दावा हेर पातली॥ ५॥ नं
 दना लावा हेतं पा॥ तोंगा जाचू र॥ मीळा ले सकळ गवकी जन॥
 नैश्र्य करी ती तेथवां॥ ७॥ मंषती गाण को पेजां पीला॥ बाळा समी
 पचूर्ण जाला॥ जरी जसता वीर उठला॥ तनी उनी न उरती॥ ८॥ नंद

विज०

॥५॥

हंगेय आदे सुंदरी ॥ विघ्ने ये ताति कृष्णावरी ॥ तुं हा सीन विसंबे न हो
 गत्री ॥ हृदई धरी यत्रो हा ॥ ७ ॥ लासनीं कायनीं फो जनीं ॥ विसंबे तको
 चक्रपाणीं ॥ जामृतीं गुगुनीं सुप्रीं ॥ विसरसी हो हरी तें ॥ ८ ॥ दकी तां
 कां पीतां गुसकी तां ॥ विसमो नव कृष्ण नाथा ॥ यत्रो हा ते जैक तां ॥ पर
 मसुरव वा ठले ॥ ९ ॥ पनी गा पावा ॥ तुंग किला ॥ कोपां सीन कचे हरी
 लीला ॥ नसो जांगणीं सावका ॥ नांगे लागे हक्क हक्क ॥ १० ॥ चीरवळी नांगे
 वनमाकी ॥ हावे निजांग भरवी धुकी ॥ बकी गमा सहित वनमाकी ॥

४

हरी

॥६॥

खेकवयापाठीगरवा॥४॥साक्षातद्रोषनागयंग॥तेहेयादवब
कीनामकुछा॥गोष्टांगणीदोघेजन॥गंगतातीकवतुके॥४॥
येकगौरयेकनामवर्षी॥येकविष्टयेकमदनमोहन॥तेगंग
तातिदोघेजन॥चरणीनेपुरेबाजती॥४॥दोघेबोळतीनंग
णी॥जैसेउपतीळांणीदिनसणी॥दोघेहथुकीघेउंनीं॥जा
वकामाजीघाळीती॥४॥थुकीनेमरीछेजांगवरन॥हांसती
येकाकणेंयेकपाहोन॥सककतीछघुदज्ञान॥आकर्षनयन

विज०

॥६॥

(७४)

दोघाचे ॥ ४५ ॥ कींते दोघे बाक दिगंबर ॥ दोघे ही णेळ ती सुकुमार ॥
कीं तपस्वी निर्वीकार ॥ नंदांग गीं गोमले ॥ ४६ ॥ ये गोदा जांभी गोहि
कीं ॥ ये उं नि पाहती जांगणी ॥ तो दोघे कडे घे उं नीं ॥ हा संत विपात
ली ॥ ४७ ॥ मातेचे ज्ञान युगळ ॥ ते ये नाठी घाले निघन नीळ ॥ वरीक
गे नि मुख कमळ ॥ गदग हां हां सतरा ॥ ४८ ॥ शुकीनें मरले नि जांग ॥
मातेनें उचली असवेग ॥ पूर्ण ब्रह्म नंद श्रीरंग ॥ हृदई दृढ थपिय
ला ॥ ४९ ॥ पदरे पुसी ली जांगीची शुकी ॥ मातेचे वदन जवळी की व

७

हरी

॥१॥

नमाकी ॥ धन्यतेयको रावेला की ॥ चुंबणदेत हरीते ॥ ७४ ॥ कोकनाभा
यवाउचडीले ॥ दोघेघगांतनेउं नि सोडिले ॥ गवकणीपातल्या नेवे
के ॥ स्वेकवयाकृष्णाते ॥ ७५ ॥ तो श्रीरगदण्ड उं घावत ॥ गंगतां
बैसो निपिलंगत ॥ संवेवकी मनाक उं पाहत ॥ गदगदां हांसती दोघे
ही ॥ ७६ ॥ लाकर्णनेत्री कर्णकुण्ड ॥ कंठीवाचनरवपदक को झले ॥
वांकी मन गव्याविंदकी सुदाखे ॥ सककताति मुद्रिका ॥ ७७ ॥ कंठीं
सकके कंठी सुत्र ॥ सुदचंगकी कीं पी सुस्वर ॥ जे कावेदमृष्टीगक

विज०

॥१॥

(५४)

र॥ सूक्ष्मतातिमुद्रिका॥ ५८॥ नेपुरेकं पं सुं पीतसाजीनीं॥ मातेनेकृष्टं
धमोनिकीं॥ पाचबंदशुभीवी॥ हळू हळू चाखित॥ ५९॥ नंदहस्ता
श्रयककंन॥ चालेवैकुंठीचेनिधान॥ सर्वेचपठेजएखणेन॥ नंदसा
वगेनिधनीत॥ ६०॥ बकीगमउपाणीगजीवन॥ येकयेकाचजाश्रय
थकंन॥ कांपतकांपतदोचेजन॥ पुढेनिउभेगहती॥ ६१॥ सर्वेचजा
दकतीथरपी॥ गदगदोहांसेचक्रपापी॥ सर्वेचउभागहोमी॥ दुए
दुणं नाचताती॥ ६२॥ नंदजांणीयमोदाजननी॥ मोंवयामीकाल्या

१

हरी

॥८॥

नितंबिणीं॥ त्रैलोक्यां चक्रपाणीं॥ नाचतीरोधें पाहती॥८॥ लास्य
जांणीतां एव॥ रोहो नृत्याचे भाव॥ ते लास्यककामाथव॥ सवीतसे
तेथवां॥८॥ करवाकीयानितंबिनीं॥ वाजवितीकवतुकेंकुनीं॥
मृगंतीनाचरे चक्रपाणीं॥ नंदनयनीं पाहत॥८॥ हस्तसंकेतदा
वीभ्रगवंत॥ नृत्यक्रीणे छतजे छत॥ भोवसागवळणीं हंसत॥ हरी
पाहतयांकपें॥८॥ वेष्टीतगवळणीं सकुमार॥ याचकमळकर्नि
कासुंदर॥ मधें श्रीकृष्णप्रमर॥ नीळवर्णकृष्णसुणीती॥८॥ सुया

विज०

॥८॥

शोवती जैसी कीर्णें ॥ कीं झाझी वेष्टी ततागंगे ॥ कीं मुकुठ शोवती रत्ने ॥
 वैष्णव कामिनी विलसती ॥ ६८ ॥ कीं देवीं वेष्टी लसहस्रनयन ॥ कीं प्रेम
 कर्म कर मार मरा ॥ कीं न झाझी वेष्टी वक मलासन ॥ जग जीवन ते विष्णो
 भे ॥ ६९ ॥ नृसु कर्ण जग जीवन ॥ मरुहास्य सुहास्य वदन ॥ ते नृसु क
 ण देखो न ॥ सकळ गवळणीं विसीत ॥ ७० ॥ विचित्र कळाक्षी माधव ॥
 दशावतारी चेहावभाव ॥ देस तां सद्गुरु सर्व ॥ गवळणीं ते क्हां जाऊया ॥
 ॥ ७१ ॥ नंदयशोदा गवळणीं ॥ नाचती ते क्हां सप्रेम कननी ॥ तो नाका

(10)

हरी

॥५॥

नाचांणीघरणीं॥ नांचोलागलीतेघवां॥ ७५॥ तेजवायुजळ॥ नां
चोलागलेसकळ॥ महेकाब्रमांसकळ॥ नाचतीतेवेकां॥ ७६॥ नाचेवे
कुंठससलोक॥ चंद्रसूर्यकाकीनासक॥ गंगगंधर्ववसूजष्टका॥ र
त्नीमंडळनाचतसे॥ ७७॥ यक्रोसमापीगोहीणी॥ येठंनिपाहतीजांग
णी॥ तोंदोचेकठेंचेठनी॥ हांसतनिपातले॥ ७८॥ मातेचेतानुंयुग
कीं॥ तेथेंमीठीघालेंनिघननीळ॥ वरीकरोनिमुखकमळ॥ गदगहां
हांसतसे॥ ७९॥ मेरुपर्वतघोरघोर॥ वनस्पतीनाचतीजठगाभार॥

विज०

॥५॥

10A

वेदकासपुगंघेसमंग॥ कृष्णचंदेनाचती॥ ७७॥ नाचती गोकुली
चींमंदिरें॥ नाचती उतरणी देकोरे॥ थातुम् तीर्येक सेरें॥ नाचती
सकळ॥ ७८॥ उरवळजाते मुसळें॥ पदार्थमात्रें येक वेळें॥ नांचोला
गले घमनीळें॥ कवतुकमलां हाविलें॥ ७९॥ नंद्यां उंनिजवळीला
ला॥ म्हणें सकुमारमासा मागला॥ हृदयमोनिजाकीं गीला॥ चुंबण
हीथलें तेथवां॥ ८०॥ नंदेन नंतजमे तपकेलें॥ ते येक हांच फळासीला
लें॥ कीये कोदेचें सकृत् प्रगठलें॥ येक हां येक वेळें॥ ८१॥ त्या दोघीं माता

①

हरी

॥१॥

पितनीं॥ तपकेलेंहिमकेदही॥ तनीमांठीवरीश्रीहरी॥ गात्रदिवससेव
तसे॥ ८॥ कींकागीर कर्वतीचाजेनीं॥ ठाकीलेंप्रयागींजीवेकीं॥ तनीच
हरीमुखचुंबोनीं॥ वारंवार गहतो॥ ९॥ कींसाथिलेजनींसाधन॥ निरा
हार चुंगसेजेनिजेन॥ तनीयासीपुढेंउंन॥ नंदयगोदा निजतो॥ १०॥
कींमहाकृतुकेअबोर॥ विपुलहस्तपुजीअथगामर॥ तनीचसंगेचे
उंनिसर्वेश्वर॥ नंदयगोदाजेविती॥ ११॥ कींप्रेमेकेलेंहरीकीर्तन॥ कींसं
तांचेकेलेंनार्चना॥ तनीनवपंकजदळनयन॥ मीठीघालीनिजगळां॥ १२॥

विज०

॥१॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com